

Posudek vedoucího práce na bakalářskou diplomovou práci Markéty Nešetřilové na téma *Obraz korunního prince Rudolfa dobovým politickým tiskem vycházejícím v Praze.*

Diplomantka se ve své práci zaměřila na osobnost korunního prince Rudolfa, syna Františka Josefa I. a Alžběty Bavorské, následníka rakouského trůnu. Vytkla si za cíl zmapovat Rudolfův obraz v českém tisku, a to zejména v období Rudolfových návštěv Čech. Její zájem krystalizoval delší dobu, rozhlížela se po pramenech a literatuře, aby co nejlépe specifikovala konkrétní a jednoznačný cíl svého výzkumu, neboť téma Rudolf – korunní princ, popř. i Rudolf a Čechy je jednak jako cíl bakalářské práce příliš široké a rovněž z hlediska pramenů nejednoznačné a hůře uchopitelné.

Diplomantka umí německy, absolvovala studijní pobyt v Drážďanech, proto se tématu mohla věnovat.

Pro seznámení se s tématem musela využít prameny i sekundární literaturu již existující a na základě seznámení se s nimi se rozhodnout pro úsek života či aktivit, kterým se bude věnovat. V našich archivech existují totiž jednak prameny ryze úřední, které se týkají opatření, spojených s Rudolfovými pobyty v Čechách jednak prameny narativní a většina z nich je nějakým způsobem zpracována několika Rudolfovými životopisci, jejichž práce – české i německé – autorka využila. Populární, ale hodnotný styl Brigitte Hamann doplnily analýzy a interpretace prací dalších autorů – především Wenera Richtera, Jeana-Paula Bleda a Johannese Thiele, jejichž interpretace v některých pasážích zůstaly v bakalářce možná příliš původní, tj. diplomantka se při rozboru hodně držela názorů původních autorů knih, netroufla si na vlastní závěry, ačkoli rozsah analyzované literatury i pramenů i osobní konzultace např. s dr. Jiřím Rakem, specialistou na historii sklonku monarchie, by ji k tomu opravňovaly. Nikde se však nedopustila bezmyšlenkovitého přebírání textů či jednoduché interpretace, spíše se dá říci, že méně kriticky věřila autoritám – např. v pasážích první části práce, v otázkách rozboru vnitřní a zahraniční politiky habsburského domu, postojů Rudolfa k Čechám apod. Její vlastní přínos a názory jsou v části, věnované rozboru novinových zpráv trochu v pozadí za již publikovaným hodnocením, které právě přebírala a její vlastní závěry a myšlenky vyplují více na povrch až v závěru, který zmíním níže.

Základem a podstatou práce je analýza novinových zpráv o Rudolfovi v době jeho pobytů v Čechách a v době, kdy se osud nějak ovlivňoval českou situaci či stál obecně v centru zájmu veřejnosti /vznik Rudolfina, Rudolfova smrt/. Zvolila si nejčtenější periodika dané doby, jejichž vliv sahal na nejpočetnější část populace v českých zemích, tedy mladočeské Národní listy a oficiální Český denník a také německy vycházející Bohemii, trochu bohužel zaniká význam staročeského tisku, který v daném zkoumaném období stále klesal na významu, nicméně stále byl poměrně důležitým ukazatelem situace. Nezapomněla naopak na sociálnědemokratickou Budoucnost, jejíž hvězda byla na vzestupu a která byla z hodnocených periodik nejkritičtější.

Analytickou a komparativní metodou porovnávala pozornost, která byla Rudolfovi v daných obdobích věnována. Přinesla tak rovněž určitou sondu do dějin českého stranického a oficiálního novinářství 2. poloviny 19. století, která dosud v souvislosti s Rudolfem neexistuje. Načrtla Rudolfův obraz v průběhu jeho krátkého života, z něhož jí vyplynul přehled očekávání Čechů v souvislosti s Rudolfovými zálibami v některých vědách, opozici a složitém vztahu k otci, jehož Češi neměli příliš v lásce a který jejich očekávání nenaplnil.

Diplomantka se určitě mohla více zamyslet nad některými souvislostmi – např. proč našla v tisku málo informací o Rudolfinu? Kde mohla hledat jinde, v této souvislosti by se to hodilo.

Vytkla bych nepatrně autorce, že závěr, který je nejdůležitější částí práce a který přináší nejvíce nových skutečností a ukazuje její schopnost vytvoření odborné práce, je málo hluboký. Mohla ještě hlouběji a podrobněji rozebrat a vyhodnotit cíl, který si vytkla, věnovat větší pozornost jednotlivým bodům, které tam naznačuje – tj. např. vliv a význam novin, jejich dopad na veřejné mínění, více a hlouběji porovnat navzájem obsah zpráv o určité jedné události ve zkoumaných periodických, více se věnovat formálnímu rozvržení zpráv a zdůvodnit tak ještě lépe, jakou důležitost jim které noviny /potažmo politická strana či oficiální stanovisko/ přiřkládají. Chybí trochu ucelenější, kompaktnější pohled české žurnalistiky na Rudolfovu osobnost, shrnutí, který mohlo z velké práce, kterou na bakalářce kol. Nešetřilová odvedla, vylítnout.

Konkrétně bych uvedla nedotaženost závěru např. v dobře pochopené otázce paralel /s. 50/ - existovalo přece více shod s Ferdinandem Dobrotivým než autorka uvádí: např. záliba ve vědách a technice, podpora technického rozvoje apod., podobně mohla širěji zmínit relace k Rudolfovi II. a četné odkazy na jeho vládu a pobyt v Čechách apod. se mohly stát tématem ještě hlubšího autorčina zamyšlení třeba i na úkor obecných popisů, které práce přináší. Najdou se samozřejmě i některé formální nesrovnalosti – v seznamu literatury jednou Hamann podruhé Hamannová, uteklo pozornosti, pár neshod podmětu s přísudkem apod.

Diplomantka se při psaní diplomové práce neubráníla určitým projevům sympatií k zkoumané osobnosti, v práci je trochu znát osobní zaujetí pro věc, typické pro začínající autory, přesto se stále ještě udržela v mezích, nutných k napsání objektivní odborné práce.

Práce splnila vytčený cíl a přes drobné nedostatky ji jednoznačně doporučuji k obhajobě a hodnotím na rozhraní mezi jedničkou a dvojkou.

19. 8. 2010

PhDr. Milada Sekyrková, CSc.